

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

[Redacted]

לפני כבוד השופט שמעון לייבו

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

1. [Redacted]
2. [Redacted]

הנאשמים

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד לירון טוביה
ב"כ הנאשם 1 עו"ד מיכאל עירוני
ב"כ הנאשם 2 עו"ד חנן ג'בסקי
הנאשמים בעצמם
ק.מבחן הגב' לנא ג'יריס

פרוטוקול

ביהמ"ש מקריא לצדדים עיקרי הכרעת הדין.

הכרעת דין

לפי הוראת סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב-1982 אני מודיע כי החלטתי לזכות הנאשמים מהמיוחס להם וזאת מחמת הספק.

הרקע וההליך

1. כנגד הנאשמים, ילדי [Redacted] בהתאמה הוגש כתב אישום המייחס להם חבלה ברכב במזיד עבירה לפי סעיף 413 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977: (להלן - "החוק").
2. מעובדות כתב האישום עולה כי ביום עובר ל-6.1.16 עת היו הנאשמים כבני 16 ושבעה חודשים ו-17 וחודש בהתאמה הנאשמים שברו את חלון רכב מסוג סיטרואן צבע לבן. לז שמספרה: [Redacted] (להלן - "הרכב") השייך ל [Redacted], אמו של נאשם 1 (להלן: "הבעלים") עיקמו את פח הרכב באמצעות פטיש והוציאו האוויר מהגלגלים. בהמשך בום 6.1.16 השעה 21:59 או בסמוך לכך, [Redacted], לקחו הנאשמים מצית והדליקו את מיכל הדלק שנמצא מתחת למושב האחורי ברכב. באותן נסיבות ומשראו שהרכב בוער, ברחו מהמקום. במעשיהם, הרסו הנאשמים במזיד רכב ללא הסכמת הבעלים.
3. בדיון 9.5.17 הנאשם 1 לא התייצב. במעמד הדיון, העלה ב"כ הנאשם 2 מספר טענות מקדמיות: טענת העדר שימוע, וטענת אכיפה בררנית. המאשימה עתרה שלא לקבל הטענות אלו. לעניין שימוע הציגה אסמכתא שהמכתב נשלח אף שלא התקבל (ראה: עמ' 3 שי' 19 לפרו' מיום 9.5.17). עוד טענה ביחס לעד התביעה 4 כי מבחינה ראייתית אין ראיה הקושרת אותו לזירת הארוע אלא

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיון) ואח'

- 1 אדרבה שהה בבית (רא"ה: עמ' 3 שי 22 לפרו' מיום 9.5.17) וממילא בדין לא הוגש בעניינו כתב
- 2 אישום. ב"כ הנאשם 2 חזר בו מטענת ה"שימוע". ולעניין אכיפה בררנית ביקש לשמור על הזכות
- 3 להעלות טענה זו בתום ההליך.
- 4 4. נאשם 1 התייצב לדיון 4.7.17. העלה לראשונה טענה לפיה אכן ביצע המעשים אולם הרכב היה
- 5 בבעלותו.
- 6 5. ב"כ הנאשם 2 טען אמנם כי הנאשם 2 לא הצית ואף ניסה למנוע השריפה אולם הצטרף לטענת
- 7 ה"בעלות" שהעלה ב"כ נאשם 1, משכך ביקש לקבוע כי לא בוצעה עבירה משהרכב שנושרף היה
- 8 בבעלות הנאשם 1 ונושרף בהסכמתו. במעמד הדיון מיום 4.7.17 שב על טענת האכיפה הבררנית
- 9 בכל הנוגע לעד התביעה 4. נוכח שאלת ה"בעלות" שנתרה שנויה במחלוקת נקבע התיק לשמיעת
- 10 ראיות.
- 11 6. במעמד הדיון מיום 5.7.17 ביקשה ב"כ המאשימה לתקן את כתב האישום כך שאם הנאשם
- 12 תתייצב כעדת תביעה.
- 13 7. הוריתי לצדדים במעמד הדיון כי יודיעו תוך 50 יום האם השאלה העיקרית היא זו השנויה
- 14 במחלוקת. כך שיתקיים דיון בכל הנוגע לאינדקטורים המלמדים על זהות הבעלים של הרכב.
- 15 כמו-כן נקבע דיון נוסף לשאלת האכיפה הבררנית בכל הנוגע לאי העמדתו לדין של עד התביעה
- 16 4.
- 17 8. בדיון מיום 26.9.17 נאשם 1 לא התייצב. ביחס לטענת נאשם 2, ביקשה ב"כ המאשימה לדחות
- 18 טענת אכיפה בררנית. טענה כי עד התביעה 4 אך עבר במקום ולא נטל חלק פעיל בביצוע העבירה
- 19 המתוארת בכתב האישום. בתום הדיון החלטתי כי לאור התשתית הראייתית הטענה בדבר
- 20 אכיפה בררנית תידחה לתום הדיון.
- 21 9. בשלבי ביניים התרתי העדת האם נוכח העובדה כי הינה מתלוננת בתיק ולאור חוק לתיקון
- 22 פקודת הראיות (מס' 16) התשע"ו – 2015 ולפיו: "הסייגים שבסעיף 3 ו-4 לא יחולו על עדות של
- 23 אדם שהגיש תלונה נגד בן זוגו, ילדו או הורהו לפי העניין במשפט פלילי בעניין אותה תלונה".
- 24 תיקון שככל ומצוי בסדרי דין וראיות, חל רטרואקטיבית, לאור העובדה כי אין לנאשם זכות
- 25 מוקנית בכל הנוגע לצדדים פרוצדוראליים ראייתיים כמעין אלו.
- 26 10. במעמד דיון 17.10.17 הצדדים הסכימו על הגשת תיק-מוצגים בהסכמה.
- 27 11. הדיון נדחה לשמיעת פרשת התביעה ליום 28.11.17 וביום 26.12.17 העידה אם הנאשם, עדת
- 28 התביעה מס' 8.
- 29 12. מוצגי תביעה - כאמור, הוגשו ביום 31.10.17 במסגרת תיק מוצגים מוסכם:
- 30 (א) מוצג תביעה ת/1 – דו"ח עיכוב נאשם 2 מיום 6.1.16 שעה 12:23 מאת רס"מ אושר גבע – עד
- 31 התביעה מס' 2.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"ב [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיין) ואח'

- 1 (ב) מוצג תביעה ת/2 – דו"ח עיכוב נאשם 1 מיום 6.1.16 שעה 18:23 מאת רס"מ אושר גבע – עד
- 2 התביעה מס' 2.
- 3 (ג) מוצג תביעה ת/3 – מזכר מאת רס"מ חיים אבנעים, עד התביעה מס' 1 בדבר הקלטת חקירת
- 4 הנאשם 2.
- 5 (ד) מוצג תביעה ת/4 – מזכר מאת רס"מ חיים אבנעים, עד התביעה מס' 1 בדבר המצית שנמצא
- 6 על גבי אלי שלם, עד התביעה מס' 4, עמו הרכב הוצת.
- 7 (ה) מוצג תביעה ת/5 – מזכר מאת רס"מ חיים אבנעים, עד התביעה מס' 1 בדבר תיעוד מצלמות
- 8 האבטחה אודות שלוש דמויות מתרחקות מהרכב שנשרף בשעה 07:22:36.
- 9 (ו) מוצג תביעה ת/6 – מזכר מאת רס"מ אלי ברששת, עד התביעה מס' 3, לוח צילומים של הרכב
- 10 השרוף.
- 11 (ז) מוצג תביעה ת/7 – דו"ח בדיקת מז"פ, מאת רס"מ אלי ברששת, עד התביעה מס' 3. בדבר אי
- 12 הימצאות ממצאים פורנזיים בזירת העבירה.
- 13 (ח) מוצג תביעה ת/8 – דו"ח פעולה מאת רס"מ אושר גבע – עד התביעה מס' 2. בדבר תוכן דברי
- 14 המודיעה- אם הנאשם בתכוף לשריפת הרכב.
- 15 (ט) מוצג תביעה ת/9 – אמרת רויטל טויטו, עדת התביעה 5, מיום 6.1.16 שעה 23:42 מאת רס"מ
- 16 חיים אבנעים, עד התביעה מס' 1.
- 17 (י) מוצג תביעה ת/10 – אמרת אלי שלם, עד התביעה 4, מיום 7.1.16 שעה 1:16 מאת רס"מ חיים
- 18 אבנעים, עד התביעה מס' 1.
- 19 (יא) מוצג תביעה ת/11 – אמרת הנאשם 1, מיום 7.1.16 שעה 04:13 מאת רס"מ חיים אבנעים,
- 20 עד התביעה מס' 1.
- 21 13. בסופו של יום העידה אם הנאשם 1. תורף עדותה נוגע לשאלת הבעלות. האם ציינה כי לא
- 22 מחזיקה רישיון נהיגה מטעמה וכי אף בנה לא מחזיק רישיון נהיגה. הרכב נרשם על שמה בשל
- 23 היותו קטיין. המפתחות היו בידה על מנת למנוע ממנו לנהוג ברכב, אולם לכל אורך עדותה ציינה
- 24 כי הבעלות הינה בעלות שלו.
- 25 14. בתום פרשת התביעה טענו ב"כ הנאשמים כי אין להשיב לאשמה. מנגד טענה המאשימה כי אין
- 26 לקבל הבקשה. אולם לאור הערותיי בדבר מבחני טענה זו שהינם מבחנים נוקשים ביותר, הסכימו
- 27 הצדדים לזנוח טענה זו והנאשמים העידו בפניי.
- 28 15. מטעם ההגנה העידו שני הנאשמים.
- 29 16. בתום דיון מיום 25.12.17 נשמעו סיכומי הצדדים.
- 30

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיין) ואח'

טענות הצדדים:

1
2 17. בייכ המאשימה בסיכומיה ביקשה לקבוע אשמת הנאשמים. לטענתה נשאה בנטל הראייתי הנדרש
3 להוכחת בעלות האם על הרכב ומשכך התקיימו יסודות העבירה. לטענתה, אכן תחילתו של התיק
4 בעבירות הצתה ואולם הורד לתביעות והוגש בעבירת חבלה נוכח העובדה כי אין סמכות לתביעה
5 אף בכל הנוגע לסעיף 338(א)(3) לחוק.

6 18. עוד טענה כי עמדה בנטל הראייתי. לדבריה כי יש לבחון כלל הראיות שהוגשו בהסכמה, מהן
7 עולה לכאורה כי לכל הפחות קיימת בעלות משותפת. את יתדותיה תומכת המאשימה באמרת
8 הנאשם 1 בה ציין במספר הזדמנויות כי הבעלות הינה של אמו.
9 19. יתר על כן, לדידה אף ללא בעלות משותפת ניתן לקבוע אשמה ביסוד העובדתי הנתון במחלוקת
10 בפן המשפטי, כל אימת שיש בו להשפיע על זכויות צדדים שלישיים (קדמי, חלק שני עמ' 1001
11 הי"ש 24 – כפי שאפרט בהמשך).

12 20. בייכ הנאשם 1 טען בסיכומיו כי המאשימה לא נשאה בנטל הראייתי הנדרש בכל הנוגע לטענת
13 הבעלות. לכל היותר, ככל והנאשם 1 היה מעורב בהצתת הרכב הרי שמדובר ברכב שלו וממילא
14 לא משתכללים היסודות העובדתיים הנדרשים לקביעת אשמת הנאשם 1. עוד טען בייכ הנאשם
15 1 כי היסוד העובדתי לא הוכח. אכן, הנאשם פעם כפי שפעל בכתב האישום ואין מחלוקת על כך,
16 אולם לא הוכח רכיב שלא כדון, מצב דברים בו הרכב הינו שלו.

17 21. בייכ הנאשם 2 חזר על טענות אלו בעודו מציין כי אף קיימת טענת אכיפה בררנית מקום בו אדם
18 שלישי, עד התביעה 4- לא הועמד לדין בשל החלטה מודעת של המאשימה ולמרות שהחומר
19 הראייתי שהוגש קושר אותו בצורה ברורה לאמור באישומים מדובר בטענה משפטית חלופית.
20 22. בייכ הנאשם 2- הצטרף לטענה כי הבעלות היתה של הנאשם 1 ואף הוסיף כי לא זו בלבד שלא
21 הוכחה הצתה מצד הנאשם 2, כי אם אדרבה מחומר הראיות עלה כי ניסה אף למנוע התשפטות
22 האש.
23

דין והכרעה

24 23. במחלוקת שבין הצדדים וכפי שציינתי לעיל, סבורני כי המאשימה לא עמדה בנטל המוטל על
25 שכמה בכל הנוגע להוכחת סעיף העבירה בהתייחס לנאשמים וזאת בפן העובדתי.
26 24. אף המאשימה עצמה סבורה שמצב דברים בו הרכב בבעלותם, הרי לא מתקיימת עבירה.
27 25. העבירה יכול ותתקיים, ככל ומדובר בנזק פוטנציאלי לצדדים שלישיים וזאת אף לטעמה.
28 26. אכן, קיימות אינדיקציות מסוימות באמרת הנאשם 1 המציינות כי יכול והרכב מצוי בבעלות
29 האמא, אולם לכל טענה מצוי שובר בצידה.
30
31

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיין) ואח'

אינדיקציות שונות לבעלות האם	אמירות בעלות משמעות הפוכה
ש. איפה המפתחות של האוטו? ת. לא יודע בחיים לא ראיתי אותם, הם אצל אמא שלי (ראה: ת/11 עמ' 3 ש' 40-41).	ש. של מי האוטו? ת. שלי ושל אמא שלי (ראה: ת/11 עמ' 2 ש' 32-33)
עדיין אין לי רישיון, האוטו בעקרון שלה (ראה: ת/11 עמ' 3 ש' 43).	ש. על שם מי הוא? ת. בעיקרון הוא רשום על שמה אבל האוטו שלי (ראה: ת/11 עמ' 2 ש' 32-33)
שברנו את האוטו כי התעצבנתי על אמא שלי (ראה: ת/11 עמ' 3 ש' 47).	

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
27. הנאשם 1 טען באמרה כי הרכב הינו גם שלו והסביר הרקע לבעלות של האם. בעדותו בפניי ציין נאשם 1: "קנינו את האוטו אני [redacted] ביחד, רצינו לעבוד עליו כי אנחנו אוהבים העניין של רכבים" (ראה: עמ' 15 ש' 9-10 לפרו' מיום 26.12.17). עוד ציין כי שילם על הרכב: "עלה לנו 2000 שח, הרכב כלל לא נסע הבאנו אותו בגורר" (ראה: עמ' 15 ש' 10-12 לפרו' מיום 26.12.17).
28. חברו של הנאשם 1, נאשם 2, אף ציין באמרתו: "אני יודע שזה אוטו של [redacted] (כך במקור [redacted]) על מה אתם עוצרים אותי על זה שהייתי שם כשזה נשרף" (ראה: ת/12 עמ' 2 ש' 20-21).
29. בעדותו בפניי שב נאשם 2 והדגיש את בעלות הנאשם 1: "ש. איך אתה יודע שהרכב היה מהכסף שלו? ת. אני יודע כי הלכתי איתו לקנות" ש. לאן הלכתם? ת. לבן אדם ממנו קנינו בבאר שבע" (ראה: עמ' 17 ש' 13-14 לפרו' מיום 26.12.17).
30. מה גם, שאחות הנאשם 1 מציינת באמרתה את הבעלות של הנאשם 1 ואת הרקע למעשים, סירוב של האם לתת לו מפתחות מחשש שינהג:
- "את האוטו [redacted] (כך במקור - ש.ל) קנה והוא רשם את האוטו על שם אמא שלי. פעם אחת הוא נתפס נוהג בלי רישיון ואמא שלי לא הסכימה לתת לו את המפתחות של האוטו והוא היה עצבני עליה ואז לפני כמה ימים הוא אמר שאם הוא לא יכול להשתמש ברכב הוא ישבור אותו. שברו את הרכב עם אבנים ופטיש והיום הם שרפו אותו".
- ראה: ת/9 עמ' 1 ש' 15-18.
31. ככלל, ואף לפי סעיף 1 לפקודת התעבורה תשכ"א - 1961. "בעל" - אחד מאלה: (1) הבעל הרשום ברישיון הרכב.
32. הרישום אכן הינו יוצר חזקה ביחס לבעלות. אולם אין מדובר בחזקה חלוטה. וככל חזקות מסוג זה יכול ותורע חזקתה.
33. בפרט במצב דברים בו אם הנאשם העידה בפניי וציינה מידע אחר: "רכב ש [redacted] קנה בשבילו. לא היה רכב שלי".

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ: [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיין) ואח'

- 1
  - 2
  - 3
  - 4
  - 5
  - 6
  - 7
  - 8
  - 9
  - 10
  - 11
  - 12
  - 13
  - 14
  - 15
  - 16
  - 17
  - 18
  - 19
  - 20
  - 21
  - 22
  - 23
  - 24
  - 25
  - 26
  - 27
  - 28
  - 29
  - 30
  - 31
  - 32
- ש. מה הקשר לך לרכב?
 ת. רק היה רשום על שמי"
 ראה: עמ' 12 ש' 19-21 לפרו' מיום 26.12.17
34. אם הנאשם אף ציינה מדוע רשמה הרכב על שמה אף שלדידה מדובר ברכב של הנאשם:
 "אין לו רישיון גם לי אין רישיון"
 ש. אמרת קודם שהרכב נקנה לאיזה צורך?
 ת. שיהיה ל[redacted] רישיון יהיה לו"
 ש. למה הוא רשום על שמך?
 ת. הוא היה קטיין"
 ראה: עמ' 12 ש' 27 עמ' 13 ש' 2 לפרו' מיום 26.12.17
35. סבורני כי במצב דברים בו האם העידה בפניי וציינה באופן ברור כי הרכב הינו בבעלותו של בנה ואף מעבר לכך ציינה כי אין בידה רישיון נהיגה והרישום היה רישום שהינו אך פורמאלי, החוקה הורעה ונעלמה.
36. צודק ב"כ הנאשם 1 כי ככל ועדה זו לא אומתה בטענות שונות מטעם המאשימה, ומדובר בעדה של המאשימה, הרי יש בכך כדי לקבל את דבריה במלואם.
37. אכן, התנהלות הנאשמים שעולה מהחומר הראייתי שצורף בהסכמה הינה בעייתית, מדוע שינסו לפגוע ברכוש אותו קנו במיטב כספם? (ראה: עמ' 17 ש' 13-14 לפרו' מיום 26.12.17) ובפרט שלדברי נאשם 1 עלה אלפי שקלים (ראה: עמ' 15 ש' 10-12 לפרו' מיום 26.12.17) מה-גם שאף נטען כי הרכב הובל לזירת הארוע תוך שימוש בעוזרים לוגיסטיים – "גרר מחברון הביא אותו – כמה עלה גרר? ...תניה התעסק בלשלים" (ראה: עמ' 17 ש' 21-24 לפרו' מיום 26.12.17)
38. שמעתי טענות שאינן ברורות בלשון המעטה מצד הנאשמים בדבר הנאה: "עשינו את זה כהנאה על הדרך" (ראה: עמ' 15 ש' 11 לפרו' מיום 25.12.17), "בדבר פירוק או בדבר שריפה של דבר מה: "כשאני מתעצבן אני מוציא את העצבים בעצמי או ברכוש שלי" (ראה: עמ' 15 ש' 12 לפרו' מיום 26.12.17) מחד ומאידך נטען על ידי הנאשם 2 כי זו לא נעשתה באופן מכוון. גם עצם הברחה של הנאשמים מהמקום מעלה תהיות.
39. יכול והנסתר רב על הגלוי בפן הראייתי אולם אין לדיין אלא מה שעיניו רואות. בפועל, ברי כי הבעלות הינה של הנאשם 1.
40. לאור האמור, אני סבור כי מדובר באינטרס פרטי של הנאשמים ובפגיעה ברכוש פרטי שלהם.
41. השלכות ניתן להסיק אף מפסיקה קיימת שצורפה וכן, הינו אלמנט שנסוב לפי דעת המלומד כבוד השופט יעקב קדמי בספרו **הדין בפלילים חלק שני** מהדורה מעודכנת תשס"ו - 2005 (להלן - קדמי) בהמשך לעבירת היזק לרכוש בזדון, אף מצב דברים בו הרכוש הניזוק שייך לנאשם, מקום בו נפגע האינטרס של צד ג':

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיין) ואח'

1 "הריסת רכוש של ההורס הפוגעת בזכויות הזולת תהווה מעשה שלא כדין בהקשר
2
3 הנדון דנן".

ראה: קדמי עמ' 1006 ח"ש 24.

4 42. מצב הדברים המוצג ב"קדמי" אינו עניין לנדון דנן כאשר כאן, ברי כי הרכב נועד לשימוש הנאשם
5 בבוא העת ואין בהצתתו להשפיע על זכויות לגיטימיות של צדדים שלישיים.

6 43. כמו כן, אין להתעלם אף מהמצב העדכני ורוח פרשנות הפסיקה בדבר זכויות הפרט, בשונה
7 מראיית החוק הפלילי כהמשך מחקיקה אזרחית שמקורה בדין הנוצרי ביחס לרכוש אשר יש
8 לשמרו ומעין מצב דברים של "בל תשחית" כסניף לעבירות פליליות מעין אלו.

9 44. המגמה כיום הינה שונה. הדברים הובאו בהרחבה בעבודת מחקר "הסכמת הקרבן במשפט
10 הפלילי" חיבור לשם קבלת "דוקטור לפילוסופיה" שנערכה על ידי לאה ויזל באוני בר אילן בה
11 מספר קריטריונים שאמנם נעשו ביחס לעבירות שונות אולם יכול ובוודאי משפיעות על עבירות
12 רכוש.

13 45. ד"ר ויזל במחקרה מתייחסת בסקירה למשפט משווה ובכלל זה מציגה גישות לפיהן אף מצב
14 קיצוני מהנדון דנן בו ניתנה הסכמה מצד ה"בעלים" לתבלות גוף - "הסכמת הקרבן תשמש
15 הגנה על פי רוב ובלבד שלא נגרם או עלול היה להיגרם seriously disabling injury" (ויזל
16 עמ' 243 ח"ש 879). וכמו-כן אף לפי קריטריונים פילוסופיים לפי גישות שונות פילוסופיות,
17 טלאולוגיות ודאונטולוגיות.

18 46. על פי עקרון "האוטונומיה של הפרט" - (autos-nomos - "שלטון עצמי") אל-לה לתברה
19 להתערב בהחלטות שמקבל הפרט כל עוד שאין בהן כדי לפגוע באוטונומיה של פרטים אחרים:

20 "The most basic autonomy - right is the right to decide how one is
21 to live one's life , in particular how to make the critical life decision
22 to make

23 ראה: Feinberg Joel, *The moral limits of the Criminal Law* . vol 3. "Harm to
24 self" (Oxford university press - 1986)

25 47. התערבות מערכות אכיפת החוק בהחלטות שמקבל הפרט ביחס לרכושו, ובפרט החלטות שאינן
26 ברות השלכה לגבי התברה או סדרי שלטון, תואמת תפיסת עולם "פטרנליסטית"
27 ("Paternalism") ואף עולה כדי "פטרנליזם טהור" ("Pure Paternalism"). כאשר גישה זו
28 הינה פחות מקובלת במערכת משפט אזרחית-מודרנית שאיננה דתית. ראה עוד בענין זה:

29 Dworkin Gerlad, *Paternalism in: Moralty an d the Law* ed Richard A
30 Wassertrom (Belmont California: Wadsworth, 1971) p. 110-111.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטין) ואח'

- 1 48. ער אני לכך כי במאה הקודמת ואף קודם לכן שלטו בכיפה גישות שונות בעלות נטיות שונות.
2 כאשר לענייננו רלוונטי המתח בין ה"תפיסה הדיאונטולוגית" (Deon- חובה). לבין ה"תיאוריה
3 ה"טלאולוגית" (Telos- תכלית) שעניינה גישה תועלתנית. ראה עוד ג'ון רולס, *עצמאותה של*
4 *תורת המוסר, מוסר והשכל - מאמרים בפילוסופיה של המוסר והחברה* (בעריכת: אסא כשר)
5 הוצאת יחדיו תל-אביב 1985.
- 6 49. עמדת החוק בן זמננו המציב את דרישת "לא-לך" כתנאי לתחלת הדין בגרימת נזק לרכוש
7 בעבירות השונות [ס' 448-449 לחוק] עולה בקנה אחד עם אחת הגישות בתפיסה הדיאונטולוגית
8 ולפיה: "החופש של הפרט ללא כל קשר להנחה לפיה בני אדם שואפים לחירות אנושית
9 המהווה אמצעי להשגתו" (ראה: ויזל עמ' 11). גישות ליברליות רבות העניקו משקל רב לחירויות
10 פרט מנימוקים דיאונטולוגיים וללא תלות בהשלכות המעשיות.
- 11 Dworkin Ronald, *A Matter of Principle* (Cambridge, Mass: Harvard Uni
12 Press 1985) pp 350.
- 13 50. על פי התיאוריה הטלאולוגית - תועלתנית האושר החברתי הינו אושר מצרפי והוא ימדד לא לפי
14 אושרו של הפרט אלא אושרם של כלל בני החברה. כאשר הוגי הדעות בנטהאם (Jeremy
15 *An Introduction to the Principles of Morals and Legislation - Bentham*) (1780) ו"מיל"
16 (John Stuart Mill) מייצגים גישה זו (ראה: מיל, *התועלתנות תרגום יוסף אור הוצאת ספרים*
17 מאגנס ירושלים תשל"ב - 1972 עמ' 16).
- 18 51. השחתת כלי רכב, עפ"י גישה זו אינה עולה בקנה אחד עם מיקסום התועלת המיצרפית. הווי
19 אומר שאף אם לנאשם 1 קיימת "הנאה" כזו או אחרת בהשחתת הרכב, הרי שמה-פול (Pool)-
20 המצרפי של החברה בכללותה ייגרע כלי-שרת.
- 21 52. על הגישה הטלאולוגית נמתחו ביקורות שונות. וככלל שיטת המשפט הישראלית - כשיטת משפט
22 מודרנית השמה בראש את חירות הפרט ומקדשת את הקניין הפרטי כערך - אינה יכולה לדור
23 בכפיפה אחת עם המופעים הקיצוניים של הגישה הטלאולוגית.
- 24 53. המקרה דנן אינו נופל במקרה בו החברה מתערבת על פי הוראות החוק הפסיקה בת זמננו.
25 במחקר הדוקטורט צוינו אף נסיבות חמורות יותר בהן להסכמה ה"נחבל" יש משקל מומשי
26 למניעת התערבות מצד גורמי האכיפה.
- 27 54. ובכלל הקריטריונים שהוזכרו, ברי שבמקרה זה יש לקבוע באין חקיקה ספציפית כי ככל ולא
28 נאמר אחרת, כעבירות מטבע, גיזום עצים או עבירות שיש בהם סיכון כלפי אחרים, מהותית, הרי
29 אדם רשאי לעשות ברכושו כעולה על דעתו.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 נואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיף) ואח'

- 1 55. גם במשפט העברי קיימת תפיסה לפיה "החובל בעצמו אף שאינו רשאי - פטור" (משנה, בבלי
- 2 בבא קמא צא, א). כאשר כנגזרת ממחלוקת התנאים הקיימת לגבי יכולת האדם לחבול בעצמו
- 3 יש השלכות לגבי דיני שבועות במצב דברים בו נשבע להסב נזק גופני או כלכלי לעצמו (בבלי
- 4 שבועות כז, א):
- 5 **אביא נשבע להרע לעצמו ולא הרע שהרשות בידו יכול נשבע להרע לאחרים ולא**
- 6 **הרע שיהא חייב ת"ל להרע או להיטיב מה הטבה רשות אף הרעה רשות**
- 7 **דאוציא נשבע להרע לאחרים ולא הרע שאין הרשות בידו".**
- 8 (ההדגשה אינה במקור - ש.ל)
- 9 56. כאשר לעניין זה דעת בעלי התוספות במקום: "כולי הך בבא לא צריכא אלא לאשמועינן דאדם
- 10 רשאי לחבול בעצמו דפלוגתא היא בהחובל (ב"ק דף צא:):
- 11 57. העבירה כשלעצמה מצויה בפרק היזק לרכב שהינה עבירות רכוש מובהקות ולא עבירות שיש
- 12 בהן סיכון לאחר.
- 13 58. כשלעצמי, סברתי שיש לבחון אפשרות נוכח היעדר מחלוקת בדבר היסוד העובדתי מבחינת
- 14 עבירה שונה נוספת כאמור בסעיף 184 לעבירות הצתה וכדומה, אולם סעיף 449 העוסק בהצתה
- 15 ברשלנות, עוסק אף הוא במצב דברים ברכוש לא לו.
- 16 59. טענת הגנה דומה הועלתה בת"פ (ב"ש) 10035-12-12 מדינת ישראל נ' שי אמרה מיום 3.4.14
- 17 (להלן - עניין "אמרה").
- 18 לשיטת הסנגור, לא הוכחה עבירת ההצתה. זאת, משום שלא הוכח שהדברים
- 19 בהם שילח אש, היו דברים שהם "לא לו", כהגדרת העבירה בסעיף 448 לחוק
- 20 העונשין, והדבר אף לא יכול להיחשב כשילוח אש ברשלנות, שכן גם הגדרת
- 21 עבירה זו דורשת כי הרכוש היה "לא לו" (סעיף 449).
- 22 **ראה: ענין "אמרה" עמ' 5 סעיף 14 לפסק דינו של השופט אינגפלד**
- 23 **60. יצויין כי בעניין "אמרה" נוכח תשתית ראייתית אחרת, והעבודה ששילח אש בכל הבית לרבות**
- 24 **בנכסי המתלוננת ולאחר שאיים כי יפגע בחפציה, הרי שהדברים הינם בדברי אוביטר בלבד. אולם**
- 25 **בנדון דנן לשון החוק אכן מחייבת אי תחולה בשורף נכסי עצמו.**
- 26 61. סעיף ההצתה וסעיף 338(א)(3) אינם מצויים בסמכות התביעות אלא בסמכות פרקליטות ובמצב
- 27 דברים זה לא ניתן, ואין זה יהיה מן הצדק לקבוע אשמה בעבירות שאחת מהן חמורה יותר
- 28 והשנייה אינה מצויה בסמכות התביעות, שדברים אלו בוודאי אינם בגדר הצפיות הסבירה של
- 29 נאשמים.
- 30 62. מה גם שהתיק הועבר מפרקליטות לתביעות י-ם בגין מצב דברים זה, ככל הנראה בשגגה, ככל
- 31 והדברים נאמרו למותב זה בכל הנוגע לעבירת הצתה שלא חלה.
- 32 63. לא מצאתי אינדיקציה ספציפית לשותפות ברכב או לפגיעה בדבר מה אחר שהינה מינורית.
- 33 64. אני מסכים כי אכן התוצאה במצב דברים זה יכול והייתה שונה ככל והתיק היה מנוהל
- 34 בפרקליטות ירושלים ולפי סמכויותיהם.

בית משפט לנוער בבית משפט השלום בירושלים

09 ינואר 2018

ת"פ [redacted] מדינת ישראל נ' [redacted] (קטיף) ואח'

1 65. ממילא, ככל וזו החלטתי לא אכביר מילים בכל הנוגע לאכיפה בררנית, אולם אציין כי נחה דעתי
 2 לאור דברי המאשימה ולאור החומרה ראייתי המצוי בתיק, הרחקת עד תביעה מס' 4
 3 מהאישומים לפי דברי שני הנאשמים מציבה מצב ראייתי שונה לגביו שעומד בכללי התקינות
 4 והסבירות בפעולת רשות משפטית ובוודאי לא עולה כדי אכיפה בררנית מובהקת שנעשית מתוך
 5 שיקול זר.
 6 66. למותר לציין כי ככל ומדובר ברכב של הנאשם 1 ובהסכמתו, אף הנאשם 2 מזוכה מהעבירות.
 7
 8

כללו של דבר

9 67. אני מזכה הנאשמים מכלל האישומים המיוחסים להם בכתב האישום.
 10 מוצגים יושבו למגישיהם בחלוף תקופת הערעור.
 11 ככל וקיימת הפקדה, אשר אין בגינה צו עיקול, תושב לפקיד.
 12
 13 ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ח, 09/01/2018 במעמד הנוכחים.
 14
 15

 שמעון לייבו, שופט

ב"כ הנאשם 2 : אבקש היתר פרסום.

החלטה

16 לאור כלליות הכרעת הדין אני מורה כמבוקש בכפוף להסרת כל פרט מזהה של הנאשמים וכן, קרובי
 17 משפחה אשר הוזכרו בהכרעת הדין.
 18
 19 ניתנה והודעה היום כ"ב טבת תשע"ח, 09/01/2018 במעמד הנוכחים.
 20
 21
 22
 23
 24

 שמעון לייבו, שופט